

LINGUA GALEGA

CONTO "OS AVÓS COMO O SOL"

Era unha tarde de sol, un sol brillante e amarelo que o iluminaba todo: os bichiños

chiquitíns e tamén os máis grandotes, os nenos pequeniños e os grandíños. Estaban todos tan cheos de sol que se sentaron a parolar a sombra dunha árbore enorme que facía de parasol.

Este sol tan brillante é como os meus avós dixo Xaquín.

Os seus amigos o miran e non entenden nada.

De qué falas?- lle preguntaron.

Falo dos meus avós. Eles abrázanme e danme calorciño coma o Sol, están o meu carón toda a tarde coma o Sol e me iluminan o día e axúdanme coa súa ledicia coma o Sol coa súa enerxía.

É certo - dixo Candela - pero ás veces son coma o vento. Os meus avós soplan un aire fresquiño e están aquí aínda que non os vexo coma o vento. Tamén despexan soprando fora todos os meus pesadelos.

Pero tamén os avós son como as árbores - dixo Marta. Algúns avós quedan parados, como as árbores para que teñamos nós sitio para movernos e xogar. Ás veces son varios como as árbores do bosque e outras un só como as árbores da acera.

Os meus son como a auga - dixo Manuel. Son transparentes coma a auga, como o ceo porque nos envolven de día e de noite, como as nubes sempre presentes nas nosas vidas. Os avós sopran fora as tormentas coma o vento e tamén son doces como os caramelos e fortes como os abrazos e alegres como os cumpleanos e.....e.....

Así pasou o tempo falando dos avós os que queren tanto, os que están todos os días, como o Sol; os que están pero non se ven como o vento; os que se moven pouquiño e despaciño como as árbores; os que nos dan a man como e os que levamos no corazón.

Fin

1.- Describe como son os teus avós. (mínimo 10 líneas). Recorda decir coma son físicamente e tamén como é o seu corazón.

2.- Escribe unha mensaxe bonita para todos os avós do mundo.

3. Busca no conto e subliña todos os nomes

4.- Escribe os nomes que atopaches e dí se están en singular ou plural, en feminino ou masculino.